

Det er vi på sæt og vis lidt bekymrede for. Vi er naturligvis enige i det, der er sigtet med forslaget: at man skal stille kvalitetsmæssige krav til de private uddannelser, der skal være SU-berettigede, men det er lidt utydeligt for os efter at have læst forslaget, hvilket omfang en sådan uvildig undersøgelse skal have, hvilket formkrav der stilles til en sådan uvildig undersøgelse, og hvilke omkostninger der herved væltes over på de private uddannelsesinstitutioner. Det er lidt uklart for os, og det er i hvert fald et element, vi vil dyrke under udvalgsarbejdet. Vi har nemlig det grundsynspunkt, at det er såre fornuftigt, at der ved siden af de 100 pct. offentligt finansierede uddannelsesinstitutioner findes et marked for private uddannelsesudbydere. Vi tror, det er en sund ting, at det statslige uddannelsesstilbud kan spejle sig i et sådant privat uddannelsesmarked, og derfor er vi lidt bekymrede ved at vælte voldsomme byrder over på det private uddannelsesmarked, som man ikke kan genfinde i statens eget regi, hvor vi jo ikke stiller den slags krav, eller hvor vi i hvert fald ikke beder institutionerne om selv at finansiere et bevis for, at de lever op til kravene. Så det vil vi gerne dyrke med en positiv indfaldsvinkel under det videre udvalgsarbejde.

Men bortset fra det kan jeg give tilsagn om, at Venstre kan støtte lovforslaget.

John Vinther (KF):

Jeg kan også gøre det kort.

Lad mig starte med at udtrykke konservativ glæde over, at det nu lykkedes at få løst i hvert fald nogle af de problemer, der har været med de ph.d.-studerendes status; den del af lovforslaget, som jo i virkeligheden er det væsentlige, kan vi fuldt ud tilslutte os.

Også fra konservativ side deler vi den lille anke, som hr. Lars Løkke Rasmussen var inde på, nemlig de private uddannelsesinstitutioner. Selvsagt skal der løbende finde en prøvelse af kvaliteten sted, men vi har også lidt svært ved umiddelbart at læse os til, hvad niveauet i den uvildige prøvelse helt nøjagtigt skal være, men det kan vi jo så glimrende få afklaret under udvalgsforhandlingerne.

Helt overordnet kan vi altså støtte lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det problem, som ministeren med lovforslaget søger at løse, er et problem, som er blevet påpeget i flere år, og som jo bl.a. skyldes, at man i et

andet regi, nemlig i Arbejdsministeriet, ændrede reglerne, så de pågældende mennesker, nemlig de ph.d.-studerende, ikke længere havde lønmodtagerstatus i dagpengesystemet.

Derfor er det løsningsforslag, som ministeren kommer med, efter vores opfattelse rigtigt. Man skal jo ikke klandre ministeren for, at ministeren først nu langt om længe kommer med forslaget, man skal glæde sig over, at forslaget endelig kommer.

Men under alle omstændigheder er det ud fra nogle principielle betragtninger helt rigtigt at sige, at de mennesker her, som i en vis forstand er studerende, men sandelig også er lønmodtagere, nu får en ret som andre lønmodtagere har, og derfor regner vi med, at det problem, som der helt klart har været på det her område både med hensyn til at sikre deres status og med hensyn til at sikre, at der er nok, der vil være i systemet, hermed er løst.

Vi kan anbefale lovforslaget. Der kan være nogle mindre detaljer i de mere tekniske ting, der ligger i forslaget, som hører hjemme under udvalgsarbejdet.

Jan Køpke Christensen (FP):

Det, vi her taler om, er at omlægge status for ph.d.-stipendiater fra modtagere af offentlig overførselsindkomst til lønmodtagere. Ordningen skal dække både stipendiater ved danske universiteter og stipendiater, der tager deres uddannelse i udlandet, og give mulighed for at tildele støtte til eksempelvis udenlandske studerende, der ikke er kandidater, men som gerne vil tage en del af deres forskeruddannelse ved et dansk universitet.

Til sidst er der en udvidet adgang til et såkaldt supplerende stipendium i forbindelse med studierejser, og der kan man jo så sige, at det er der allerede via særregler osv., så der er reelt ingen forskel.

Der er en mindre ajourføring af det eksisterende SU-system, der i hovedtræk indebærer en opstramning, der kan sikre en minimumskvalitet på private uddannelser, der har opnået eller kan opnå godkendelse som SU-berettiget. SU-godkendelsen gives kun for en tidsbegrænset periode, og misligholdt studiegeæld kan lettere inddrives ved udpantning, altså på samme vilkår som næsten al anden geæld til det offentlige, kunne man sige. SU-styrelsen får adgang til at udveksle oplysninger om individuelle støttemodtagere med indenlandske og udenlandske myndigheder, og der gives en udvidet